

کمال الدین بهزاد

مجموعه مقالات همایش بین المللی

انتشارات فرهنگستان هنر

پاییز ۱۳۸۶

فهرست مطالب

عنوان	صفحة
پیشگفتار	۱
مقدمه	۳
فصل اول: زندگی و مکتب بهزاد	۷
کمال الدین بهزاد: ریشه و شاخه‌های هنرشن (عبدالله بهاری).....	۹
عصر فرمانربای سلطان حسین باقرازیمه‌ساز شکوفایی در هنر	
کمال الدین بهزاد (شیرین بیانی).....	۳۵
هنر کتاب‌آرایی در دوره سلطان حسین باقرا متبلور در کتابخانه موزه توپقاپوسرای استانبول: درباره مسائل دو نسخه مصور خمسه (زرن تانیندی)....	۵۵
دوره دوم زندگی بهزاد در اوایل دوره صفوی (ماریانا شریو سیمپسون).....	۶۹
نقش بهزاد در شکل‌گیری مکتب تبریز، نگاره‌های نیمة نخست سده میلادی (م.م. اشرفی).....	۸۱
جلوه دیدار، استاد کمال الدین بهزاد و مکتب هرات (حبیب درخشانی).....	۹۱
در راه تکامل، بررسی برخی ویژگی‌های مکتب هرات (مرتضی گودرزی (دیاج)).....	۱۱۱
فصل دوم: تجزیه و تحلیل آثار	۱۱۹
آثار امضادر و مستند بهزاد (اسدالله سورن مليکیان شیروانی).....	۱۲۱
زیبایی‌شناسی ایرانی-اسلامی در آثار کمال الدین بهزاد (اشرف موسوی لر).....	۱۴۳
شناخت زیبایی در طبیعت پردازی آثار کمال الدین بهزاد (نوشین دخت نفیسی).....	۱۷۷
بررسی آثار طراحی کمال الدین بهزاد (محمد خرازی).....	۱۸۹

کاری از دوران نوجوانی استاد؟ پژوهشی درباره نسخه‌ای خطی که شاید به دست استاد بهزاد مصور شده باشد (فرانسیس ریشارد).....	۲۲۳
بررسی تصاویر دویبرگی دیباچه کتب تصویری منسوب به بهزاد (فریده تطهیری مقدم و زهرا مربیان).....	۲۳۹
نسخه بهارستان گلبنکیان: عبدالعزیز شیانی و سنت بهزادی در بخارای قرن شانزدهم میلادی (کریستین جی. گروبر).....	۲۵۵
نگارگری خمسه نظامی در عصر بهزاد (پرسیلا سوچک).....	۲۸۹
بررسی عنصر وحدت در نظام ترکیب بنده نگاره «بنای کاخ خورنق» کمال الدین بهزاد (خشایار قاضی زاده).....	۲۹۹
نگرشی جدید به شیوه جایگذاری پیکره آدمیان در مینیاتورهای بهزاد (فردریک ویس).....	۳۱۷
زیبایی شناسی آثار کمال الدین بهزاد، تجزیه و تحلیل سه اثر بهزاد: (۱) گریز یوسف از زلیخا (۲) خلیفه هارون الرشید در حمام (۳) جنگ طایفه‌ها (زهرا رسولی).....	۳۳۱
فصل سوم: مقالات تطبیقی.....	۳۵۳
جایگاه اسب در نگاره‌های بهزاد (سوسن بیانی).....	۳۵۵
میراث کمال الدین بهزاد در دربار گورکانیان هند (سوزان استرانگ).....	۳۸۷
مدیریت هنری در دوره کمال الدین بهزاد و تأثیر امیر علی‌شیر نوائی در شكل‌گیری مکتب هرات (صغری بانو شکفته (موسوی)).....	۴۰۵
رئالیسم معنوی در آثار کمال الدین بهزاد، «نگاه ویژه او به انسان و طبیعت» (مهدی محمدزاده).....	۴۱۵
جلوه مقام‌های عرفانی در آثار کمال الدین بهزاد (مینا صدری).....	۴۲۹
در جست‌وجوی متن پنهان، مطالعه بینامتنی نگاره یوسف و زلیخا (بهمن نامور مطلق).....	۴۴۷
ساختار تجسمی و شعری آثار کمال الدین بهزاد (عبدالمجید حسینی راد).....	۴۶۵
bastan-nagari-(آرکائیسم) ایرانی در آثار مولانا کمال الدین بهزاد هراتی (مجید مهرگان).....	۴۸۳
تصاویر رنگی.....	۵۰۵

پیشگفتار

کمالالدین بهزاد نه تنها وارث سنتی شگرف، که خود نوآوری بزرگ بود. تأثیر بهزاد بر نقاشی ایرانی کم نظیر و شاید با صراحة بتوان گفت بی نظیر بوده است. نوآوری های بهزاد در نقاشی ایرانی بهویژه در نوع ارتباط آن با عرفان و حقیقت، ادبیات، طبیعت و واقعیت چنان بدیع بود که همتایی برای آن نمی توان تصور کرد. این تربیت یافته مکتب عرفانی جامی و حمایت شده مدیریت با صلاحیت امیر علیشیر نوایی، به چنان شکوفایی درخشنانی رسید که شهره زمان خویش گردید. او نه از کاربرد تجربه گذشتگان ابایی داشت و نه از ابداع خوفی. هنر ش تداوم سنتی پویا بود که همواره در جهت تعالی و شکوفایی گام می نهاد. ایجاد تعادل میان میراث گذشتگان و جذبه های دوران خویش جز با نظریات عمیق و دانشی گسترده امکان پذیر نبود. تنها با چنین ژرفای نگرشی بود که بهزاد توانست معادلات جدیدی را میان نقاشی و هنر های دیگر، نقاشی با ادبیات، نقاشی با عرفان و نقاشی با جامعه برقرار کند. او هنرمندی جسور بود که برای آموختن به پیشینه فرهنگی ایران اکتفا نمی کرد و هر کجا هنری برجسته می یافت، از آن حصه و برخه ای بر می گرفت؛ چه این هنر چینی باشد چه اروپایی.

فرهنگستان هنر جمهوری اسلامی ایران به منظور آشنازی با مفاسخر دوران گذشته ایران همایشی برای بزرگداشت کمال الدین بهزاد در برنامه خویش قرار داد و بدین منظور علاقه مندان بهزاد و هنر او را از اقصای عالم و ایران فرا خواند. خوشبختانه در این زمینه دعوت فرهنگستان هنر از سوی بسیاری از استادان، هنرمندان، نهادهای ملی و همچنین پژوهشگران بین المللی این حوزه پذیرفته شد. با تلاش های بسیاری که بهویژه از سوی دبیران و مدیران این همایش صورت گرفت، همایش

۲ ■ کمالالدین بهزاد، مجموعه مقالات همایش بین‌المللی

کمالالدین بهزاد در سال ۱۳۸۲ پس از هم‌اندیشی‌های نخستین در شهرهای مختلف ایران، همراه با یکی از باشکوه‌ترین نمایشگاه‌های مربوط به نگارگری معاصر ایران برگزار گردید. همچنین در کنار آن نمایشگاهی نیز با عنوان «بهزاد در خاطر و خیال من» برگزار گردید که در آن هنرمندان نوپرداز با یاد بهزاد به خلق آثار خود پرداختند. تداوم روح و میراث بهزاد در تمامی برنامه‌های پژوهشی و هنری مذکور قابل درک بود، چنان‌که عناصر بر جسته شخصیت و آثار هنری بهزاد همچون تفکر و تخیل هنری و بهره‌گیری از میراث گذشته به همراه جسارت و نوآوری در کنار یکدیگر مشاهده می‌گردید.

در پایان بر خود فرض می‌داریم از کلیه بزرگوارانی که در این حرکت بزرگ سهیم بودند، پژوهشگران ایرانی و خارجی، هنرمندان فعال در این همایش، جناب آقای خاتمی ریاست محترم جمهوری، جناب آقای مهندس موسوی ریاست محترم فرهنگستان، جناب آقای شعردوست دبیرکل همایش، جناب آقای شریف‌زاده دبیر علمی همایش، جناب آقای زارع دبیر اجرایی همایش و همچنین مدیران فرهنگستان و نهادهای همکار همچون وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، سازمان میراث فرهنگی، استانداری آذربایجان شرقی و... تشکر و قدردانی نماییم.
امید آن که در برنامه‌های بعدی فرهنگستان نیز که به سلطان محمد و رضا عباسی اختصاص دارد، شاهد این همبستگی و همکاری متقابل باشیم. ان شاء الله

معاون علمی - پژوهشی فرهنگستان هنر

دکتر بهمن نامور مطلق

مقدمه

که پس پرده خیال نشست
 در خم حلقه ارادت بست
 وان دگر در تحرک پیوست
 تیر حکم شنیاید اندر شست
 کز تماشای نقش پرده ترست
 بیش از این نقش پرده را مپرست
 پیش رویش به نال عاشق و مست
 کاسه شمس وجهک الباقي

حیندا اوستاد چابک دست
 رشته جنبش و سکون همه
 آن یکی در سکون جاویدان
 کنه ذاتش نگنجد اندر عقل
 کی برد ره درون پرده کسی
 پرده از روی کار او بردار
 درکش از جام حسن او می عشق
 که می عشق را تویی ساقی

جامی

الهی، چه خوش روزگاری است، روزگار دوستان تو با تو.
 چه خوش بازاری است بازار عرفان در کار تو.
 چه آتشین است نفس های ایشان در یادکرد و یادداشت تو.
 چه خوش دردی است، درد مشتاقان در سوز عشق و مهر تو.
 چه زیباست گفت و گوی ایشان در نام و نشان تو.

آن چه نگارگران ایرانی طی قرون متمامی در پی دست یافتن بدان بودند، چیزی جز بیان سوز و شوق و مهر دوست نبود. و آن چه آن هارا به وجود می آورد، زیستن در بهار نهانی بود. آنان که بر جان زنده اند و از زندگانی محروم و آنان که جان به آنها زنده است و هر چه نقش می زنند به مدد اوست. زان پیش کز مداد دهم خامه را مدد جویم مدد ز فضل تو ای مفضل احمد

و آن‌چه نقش و نگار نگارگران را به اوچ رساند، توجه به همین نکات عرفانی و بیان تفکرات اعتقادی بود که در همنشینی با عرفا و ادبا به دست آمد. تفکراتی که باعث گردید تا رنگ آنان بی‌رنگ باشد و نقش آنان بر پرده خیال بنشیند و پرده‌ها را به کناری زند و انسان را به عالمی دیگر رهنمون شود.

در تاریخ نگارگری ایران، بسیارند نگارگرانی که به درون پرده راه یافتند و در بند عشق پرده نماندند. اما در میان آن‌ها شاید «کمال الدین بهزاد» از محدود نگارگرانی است که در جهان شهره گشته و در بیان شرح احوال و آثارش، پژوهشگران بسیاری قلم زده‌اند.
بهزاد را پرورش یافته در دربار سلطان حسین باقر و شاگرد «میرک» و «پیر سید احمد تبریزی» می‌دانند، اما به اعتقاد من، بهزاد را باید پرورش یافته در تفکر و عرفان و اعتقاد «جامی» دانست.

همه عالم خیال می‌بینم	پرتو آن جمال می‌بینم
دفتر مجمل و مفصل کون	نسخه آن کمال می‌بینم
هر کجا که دانه‌ایست یا دامی	نقش آن خط و حال می‌بینم
عارفان را ز لعل نوشیش	در کمند ویال می‌بینم
قوت جانم مباد جز می‌عشق	توبه زین می‌محال می‌بینم

جامی

این گونه است که اگر بهزاد هم به عالم نگریست، همه را در پرتو آن جمال می‌بیند و آن‌چه را که در این پرده رخ می‌دهد، نسخه‌ای از آن کمال می‌داند. هر اتفاقی نیز نشانه‌ای و نقشی از او دارد و در عشق اوست که نقش می‌زند و خامه رنگین می‌کند.

هنرمندی که دوران پر فراز و نشیب تیموری و صفوی را گذراند و کلانتری و ریاست کتابخانه و هنرمندان عصر خویش را به عهده داشت و علاوه بر ابداع آثار هنری، به عنوان مدیر هنری، مسؤولیت مهمی را عهده‌دار بود و مکتب هرات را به اوچ رساند و شاگردان بسیاری را تربیت نمود. چهره‌گشایی که صورتگری خراسانی را متدالوی کرد و مکتب خراسان را گسترش داد.

مانی قلم خجسته‌آثار، که مظہر بدایع صور و مظہر نوادر هنر بود و قلم مانی رقمش را ناسخ آثار مصوران عالم و بنان معجزه‌شیمی را ما حی تصورات هنروران بنی آدم خوانده‌اند. استاد هنروران عالم که در فن هنروری مسلم بود و مانی به زبان نقش و رنگ او افسانه‌ای بیش نبود.

نگارگری که پس از عمری تلاش، بنا بر نوشتة «دوسـت محمد» در دیباچه «مرقع بهرام میرزا» و مستند به سروده «امیر دوست محمد هاشمی» به تاریخ ۹۴۲ هجری در تبریز وفات یافت و طبق نوشتة «حافظ حسین کربلایی» در روضات الجنان در کنار شیخ کمال خجندی در خاک آرمید.

آرامگاهی که هنوز به «باغ کمالین» شهرت دارد؛ و این قطعه بر سنگ مزارش نقش بود:

ز بطن مادر ایام کم زاد	وحید عصر بهزاد آن که چون او
قضای خاک وجودش داد بر باد	اجل چون صورت عمرش پرداخت
بدو گفتم جواب از جان ناشاد	زم من صورتگری تاریخ پرسید
نظر افکن به «خاک قبر بهزاد»	اگر خواهی که تاریخش بدانی

پژوهش در احوال و آثار هنرمندان ایران و شناخت و معرفی این بزرگان، سبب شد تا فرهنگستان هنر، همایشی را برنامه ریزی نماید که به بررسی زندگی یکی از بزرگترین هنرمندان نگارگر تاریخ هنر ایران «کمال الدین بهزاد» و تجزیه و تحلیل آثار او پردازد.

به این مناسبت، محققان و پژوهشگران از سراسر جهان گردآمدند تا جدیدترین یافته‌های خود را عرضه نمایند. این مجموعه بخشی از مقالات پژوهشی نویسنده‌گان ایرانی و غیر ایرانی ارائه شده به همایش بین المللی کمال الدین بهزاد است که از تاریخ ۲۴ الی ۲۷ آذرماه ۱۳۸۲ در تهران و تبریز برگزار شد.

در اینجا لازم می‌دانم که از حمایت‌ها و هدایت‌های بسیاری دریغ و راه‌گشای ریاست محترم فرهنگستان هنر جناب آقای مهندس میرحسین موسوی در برپایی این همایش باشکوه تقدیر و تشکر نموده و برای ایشان آرزوی سلامت نمایم. همچنین از مساعی دبیر کل همایش جناب آقای دکتر شعردوست و معاون محترم پژوهشی فرهنگستان هنر جناب آقای دکتر نامور مطلق تقدیر و تشکر می‌نمایم.

حضور اساتید بزرگوار در هیأت علمی همایش باعث غنای آن گردید و بر اعتبار آن افزود و بدین وسیله از این گنجینه‌های علمی و پژوهشی تشکر می‌نمایم. سرکار خانم دکتر شیرین بیانی، سرکار خانم دکتر نوشین نفیسی، سرکار خانم دکتر سوسن بیانی، سرکار خانم دکتر مهرانگیز مظاہری، جناب آقای دکتر کفشهچیان مقدم، استاد ارجمند جناب آقای مجید مهرگان و استاد ارجمند آقای آیدین آغداشلو. و از همکاری همکاران محترم فرهنگستان، جناب آقای زارع دبیر اجرایی همایش، سرکار خانم پلنگی مدیر روابط عمومی و سرکار خانم زهرا مریبان مسؤول دبیرخانه علمی همایش و تمامی همکاران دیگری که در این راه یاری نمودند تقدیر و تشکر می‌نمایم.

سید عبدالمجید شریف زاده

دبیر علمی همایش بین المللی کمال الدین بهزاد

فصل اول

زندگی و مکتب بهزاد

کمال الدین بهزاد: ریشه و شاخه‌های هنری

دکتر عبادالله بهاری*

در این مقاله به ریشه‌های مکتب بهزاد، زندگی، سیر کاری، آثار، شاگردان و تداوم سبک وی پرداخته می‌شود. با توجه به مضامین و محتوای نگاره‌های نسخه بوستان سعدی (کتابخانه قاهره) برخی ویژگی‌های آثار بهزاد استخراج می‌شود. دوره زندگی بهزاد در عصر صفوی متنضم نکاتی است که به این موارد نیز اشاره می‌شود، از جمله ویژگی‌های نگاره‌های بهزاد در دوره صفوی در مقایسه با آثارش در دوره تیموری. در پایان نیز ویژگی‌های شاهنامه تهماسبی، که با سربرستی بهزاد به انجام رسیده است، مورد توجه قرار می‌گیرد.

در هنر نگارگری ایران‌زمین با سابقه هزاران ساله‌اش فقط نام دو تن زبانزد مورخین و نویسنده‌گان شده است. اولی، مانی نقاش است که در دوران ساسانیان (۲۱۶-۲۷۴م)، می‌زیسته و دومی، کمال الدین بهزاد که در عهد تیموریان و صفویه فعال بوده است. متأسفانه از مانی اثری باقی نماده، ولی از دوران فعالیت بهزاد، از حدود ۸۸۰ تا ۹۴۲ هـ آثار معتمدبهی موجود است که شاهدی بر چیره‌دستی استاد و ابداعات و نوآوری او در جنبه‌های مختلف نگارگری زمان است. مورخینی چون واصفی،^۱ خواندمیر،^۲ بابر،^۳ دوست محمد،^۴ قاضی احمد،^۵ مصطفی عالی،^۶ میرزا محمد حیدر

* نویسنده و پژوهشگر

۱. زین‌الدین محمود واصفی هروی، *بدایع الواقع*، تألیف Boldyrev A.N، چاپ دوم (تهران: بنیاد فرهنگ ایران، ۱۳۵۰)، ص ۱۴۵.

۲. خواندمیر، *نامه نامی (منشآت)*، نسخه‌های خطی مختلف.